

בש"פ 4911/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4911/18

כבד השופט נ' סולברג

לפני:

מדינת ישראל

ה המבקש:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה רבעית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ז-1996.

תאריך הישיבה: ט"ו בתמוז התשע"ח (28.6.2018)

שם המבקש:

עו"ד יoram הירשברג; עו"ד טליה נעים

שם המשיב:

עו"ד ערן ערבה

שם המשיב:

החלטה

בקשה רבעית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ז-1996.

המשיב הואשם בעבירות של קשר קשור לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, שיבוש הליכי חקירה, עבירות על

עמוד 1

חוק מס ערך מוסף, תש"ו-1975, על פקودת מס הכנסה, התשכ"א-1961, עבירות לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000. העבירות בוצעו, על-פי כתוב האישום, במטרה לקדם תכנית עברינית של הפצת חשבונות פיקטיביות, באופן מתווכם, שיטתית, לאחר זמן. לkopft המדינה נגרם נזק בשיעור שלמעלה ממיליארד שקלים.

לרקע הדברים אפנה להחלטות בית משפט זה בשלוש בקשות קודמות שהוגשו להארכת מעצר בתשעים ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996 (ההחלטה השופט נ' הנדל בבש"פ 6261/17 מיום 10.8.2017; החלטת השופט י' עמידה בבש"פ 8351/17 מיום 22.11.2017; החלטת השופט ד' מינץ בבש"פ 2522/18 מיום 2.4.2018).

בנימוקי בקשה מצינית המבקשת את מסוכנותו של המשיב לבתווןם של אנשיים ולבטחן הציבור בכללותם, את החשש לשיבוש הליכי משפט ואת החשש מפני התchmodות מהליכי שיפטה או ריצו עונש מאסר. בקשה המבקשת מושתתת גם עלUILות המעצר שעמדו בשעתו ביסוד בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום הלילכים, גם עלUILות מעצר עצמאיות שמקורן בהפרת תנאי שחרורו של המשיב פעמיחר פעם. בבקשתה הזכירה המבקשת, גם זאת לחובתו של המשיב, כי במשך 9 חודשים ממועד הגשת כתוב האישום לא פעל כלל בכל הנוגע לצלום חומר החקירה. הלכה למעשה התרכזה התנהלות בעניין זה במחצית השנה האחרונות, כשכתב האישום הוגש עוד ביום 29.7.2016. המבקשת ציטה בבקשתה דברים שאמרו בבית המשפט לערכאותיהם בדיוני המעצר על רוב מסוכנותו של המשיב, ועל כך שחלופת מעצר לגביו – לא תספון.

בקשתה החסירה המשיבה נתן חשיבותו של ב"כ המשיב בתשובתו לבקשתה. לדבריו, עד אשר נזקפת לחובתו המשיב התנהלותו בשלבים קודמים, הרו שיש לזקוף לחובתו המבקשת את התנהלותה במשפט. חילופי יצוג אצל המשיב, חופשות, 'שבוע גיבוש', וכיוצא באלה עניינים שגרמו לביטול מועדי הוכחות ולהארכת המשפט. ההגנה עומדת במועדים שקבעו בבית המשפט המחויז, והتبיעה היא שמקבלת את צעדיה באופן מסורבל, מבולבל, גם במקרה של חומרה חקירה, גם לגבי זימון עדים, ולחובתה יש לזקוף בזוזן זמן שיפוטו, ואת העובה שהמשפט 'תקוע'. כתימוכין לדבריו הפנה ב"כ המשיב להערות חוזרות ונשנות של בית המשפט המחויז לב"כ המבקשת לגביה אופן התנהלות המבקשת במשפט, עד אשר נאלץ בית המשפט המחויז לומר בסיום הישיבה מיום 17.6.2018 דברים קשים על אופן ניהול התביעה, על כך שניים דיוון יקרים יורדים לטמיון – "זה לא יכול להיות שתיק מתנהל בצורה זאת שבאים חמישי היום נגמר לפני הזמן, שכלי דוינו ההוכחות הראשונות התבטו בגל כל מיני תקלות, העד הקודם גם לא הגיע כי הסגנור לא קיבל את האזנות הסתר.இதை மீண்டும் தெரியவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். يوم דין אחר יום דין, עוד שעות ועוד שעות, זה לא בא בחשבון". ב"כ המשיב ציטט בהרחבה הערות זומות מישיבות קודמות של בית המשפט המחויז. 150 ארגזי חומר חקירה בתיק זה, גם שופטים התחלפו, ובית המשפט אמר שלא יקדם את המשפט עד אשר תעsha המבקשת סדר במסמכים. לדברי ב"כ המשיב, עד אשר תשכיל המבקשת לארגן את החומר ולהנהל באופן שאפשר יהיה לקדם את המשפט – מנ הראוי לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. בתשובתו לדברי ב"כ המשיב, טען ב"כ המבקשת כי יש הגזמה בתיאוריו של ב"כ המשיב, מצב הדברים איננו 'כצעקה', ומכל מקום, מעתה צפוי המשפט לעלות על דרך המلن.

מוסכם על הכל כי מדובר בתיק מורכב, עצום ורב. במאה-תיק שכזה קשה לכל המעורבים: לב"כ המבקשת, לב"כ המשיב, לבית המשפט, ולמשיב עצמו כਮובן. המשפט הולך ומתאריך, ולפי הצעיף יתאריך עוד זמן רב, קודם כל מלחמת מורכבות העניין והיקפו. ידע כל נאשם שפשע לכואורה בגין דא, בתייחcum, בטעזה, לאחר זמן, ש'פיזוח' מעשי

הרעים יארך זמן, הוכחתם מורכבת, והמשפט ממושך. זו נקודת המוצא. על אף נוספה בעניין דן, התנהלות איטית של המשיב בשלב ראשון, והתנהלות מסורבלת ולא יעילה של המבקרת בהמשך. מטיבם הדברים, חילופי שופטים בניהול התקיק 'תרמו' גם הם את שלהם, והגענו עד הلوم. ברם, חרף תחושת התיסכול, והפגיעה ההולכת ונמשכת בחירותו של המשיב, הרי שבשלב זה מכרייעים את הקפ המשוכה הרבה של המשיב, התחכם והתעוזה שהפגין לכואורה, במשך שלוש שנים, בשיטתיות, הנזק העצום לקופת המדינה, הרשעות קודמות בעבירות דומות ועונשי מאסר בעטין, כל אלה מティים את הקפ לחובתו של המשיב בהקשרה של הבקשה דן; כאשריהם מצטרר חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, להשפעה על עדים או פגעה בראיות בדרך אחרת, חשש שאיננו ערטילאי. המשיב כבר נתפס בהפרות בוטות של תנאי שחררו, ניסינו בכזב לקבל דרכו חדש, ועוד כהנה וכנה. אין אמון במשיב, וזהו תנאי בלבד און לשחררו.

בסעיף 127 לבקשת הארץ המערץ ב-150 ימים נוספים, מכיוון "שאון כל סיכוי כי ההליך יסתיים בתקופה של שלושה חודשים נוספים", אלא שברישא ובסיפא לבקשת, נתקשה הארץ המערץ ל-90 ימים. נראה שנפללה טעות בבקשת. מכל מקום, בנסיבותו כמתואר – אני מסכים להערכה שהמשפט לא יסתיים בעוד שלושה חודשים; איני מסכים למסקנה, שיש להאריך את המערץ ב-150 ימים. אין הצדקה לכך בשלב זה. יש צורך בבדיקה שיפוטית על מנת לוודא שלא יארעו עוד תקלות כמתואר, ושניתן לנוהל משפט כהכלתו בקצב מתקין על הדעת.

החלטתי אפוא להעתר לבקשת ולהאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, החל מיום 6.7.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 47460-07-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשע"ח (3.7.2018).

שפט